

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

KOMMER DU IHÅG ULLA?

*Ulla är den lilla flickan
från TV-mötet som
chockade många tittare
med sina tårar
och sin gripenhet –
Nu har hon vuxit upp
till en glad, fri tonåring
och hon är alltfört
gripen av Jesus.
Och inte har hon
tagit skada av
Maranata-
mötenas
laddade
väckelse-
atmosfär*

NR 21

1–14 NOV. 1966

PRIS 1:-

Med denna tidning följer ett inbetalningskort för 1967

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24:—, halvår 13:—, kvartal
7:—. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35,

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

Halls, Jönköping 52814 - 1966

TILL MIDNATTSROPETS SAMTLIGA PRENUMERANTER KOMMISSIONÄRER OCH LÖSNUMMERKÖPARE

Kära vänner och medarbetare!

Det har nu snart gått ett helt år sedan MIDNATTSROPET
började regelbundet utkomma med två nummer i månaden.
Det var en satsning i tro på Gud och Han har heller inte
svikit oss.

Vi har sett prenumeranternas skara snabbt växa

och ett femtiotal nya kommissionärer och lösnummerförsäljare
har också tillkommit under året. — För allt prisa vi Jesus
och ge Honom äran. —

Utan höjning av tidningens pris har vi också under detta
år ökat tidningens sidoantal och gett den ett vackert tvåfärgs-
omslag, vilket i hög grad bidragit till att ge tidningen

ökad spridning bland icke troende.

Vi tro att MIDNATTSROPET just bland dem har en mycket
stor uppgift och vill vi därför även under det kommande året
ge tidningen ett innehåll som kan bli till frälsning och väg-
ledning. MIDNATTSROPET har också under året fått en allt
större läsekrets bland bekännande kristna i olika läger. Vi
önskar att MIDNATTSROPET även för dem skall ljuda som

en klar signal till väckelse och varning

i en tid av andligt förfall, ljumhet och slentrian.

Inför det kommande årsskiftet är det några saker som vi
vill göra Er, kära vänner, uppmärksamma på. —

Så gott som all tidningspress i vårt land — både kristen och
profan — är idag *icke* självbärande, utan subventioneras på
olika sätt. Några sådana förmåner har inte MIDNATTSROPET.
Frivilligt har vi också avstått från erbjudna annonsintäkter,
då vi endast vill ge plats för sådant som direkt främjar den
andliga väckelsens syften. Vi är därför i hög grad

beroende av Edra förböner och offer

för att kunna fortsätta vårt arbete. Ett mycket stort antal
av varje nummer utdelas också gratis, till stor välsignelse,
genom vår litteraturmission. —

Forts. på sid. 18

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!
MARANATA

Organ för andlig väckelse

Arne Imsen:

VAD ÄR KONST —

Är detta religion?

Det är Röster i Radio-TV, som låter den mot Pingströrelse och Maranataväckelse allergiske författaren Gunnar E. Sandgren explodera i spalterna så detonationerna hörs över hela riket.

Den prisbelönta skildraren av småländsk väckelsemiljö, romanförfattaren, är en ambitiös kulturarbetare, vars produktion hittills i huvudsak koncentrerats till att konstnärligt mästerligt idiotförklara enfaldiga läsare. Detta är som bekant en mycket betydelsefull kulturinsats, och de förlöjligade och hånade bör känna sig enbart tacksamma för alla de smädelser denne mycket bildade religionsfilosof består dem med. Detta så mycket mer som han är ute i det helt oegennyttiga och fullt legitima, ja, rent av angelägna uppdraget att bringa upplysning till och om dem och deras skumma verksamhet. För detta har han som sig bör vunnit berömmelse och pengar.

Någon religionsförföljelse är det naturligtvis icke fråga om. För det borgar i vanlig ordning den upphöjde skribentens bildning, demokratiska fostran, allmänna intresse för den religiösa sektorn samt respekt för den religiösa inriktningen o. s. v.

Ej heller må kyrkoherdesonens ambitioner inom just denna sektor av samhällslivet uppfattas såsom kvardröjande rester av en ärftlig belastning från en tidigare något stormig epok i den kyrkopolitiska maktkampen mot den frambrusande pingstväckelsen. — Denna vidskepliga rörelse gjorde visserligen då, under sina häftiga anfall mot kyrkan, djupa intrång i menigheten och störde den djupa religiösa friden och ordningen i den allvarligt religiösa socknen och den toleranta prästgården. Vissa naiva element, kända för sin asociala livsföring, hade som väntats

sugits upp av den nya rörelsen, och de hade sina små extatiska sammankomster där snusk och perversiteter odlades. Det var bekymmersamma tider men lugnet är sedan länge återställt och inga aggressioner finns kvar. Något neurotiskt drag har heller aldrig märkts i denna parts besinningsfulla kritik av motståndsläget, inga överdrifter eller något effektsökeri i hans sakliga nersabling av väckelserörelsens många vidskepelser. Allt har otroligt, ja nästan matematiskt exakta proportioner. —

Sandgren har verkligen lämnat bevis för att han har mycket ädla motiv. Hans avsikter är uteslutande att sanera!

Att denna lidelse i första hand drabbar hans fars kyrkas envetna motståndare får på intet vis ge rum för minsta misstänksamhet. Det är skäl nog att de representerar religiositetens yttersta träskmarker, där vidskepligheter, vilka bör bekämpas med radikala åtgärder, som sagt, frodas. Med det absolut nödvändiga i denna utrensning för ögonen, ställer den vidsynte författaren entydiga krav på samhällets lagstiftande myndighet.

Denne kulturkämpe tycks ana att upplysning icke räcker för att begränsa de förhårdade predikanternas inflytande och skadeverkningar.

I denna strid om mänskliga rättigheter kan ingen vara neutral. Stora kulturvärden står på spel och i ett sådant läge kan icke eldsjälens i författaren nöja sig med referentens passiva roll. Han vill icke enbart skildra de förmörkades religiösa former och åtbörder. Nej, han känner sig dessutom trots sin förnekelse kallad att vara religiös rådgivare och auktoritet. Som sådan kan han utan att darra på manschetterna peka på vad som åtminstone i första omgången måste

utgallras för att religiositeten icke skall profaniseras och nedvärderas. —

Här omedelbart några väl valda områden!

En tro, som kräver personliga offer och försakelser så det får sociala och eller ekonomiska konsekvenser för den enskilde, är ett hot mot personlighetens integritet och bör icke tolereras.

Inga reservationer mot läkarvetenskapen får naturligtvis förekomma. All agitation för tros- helbräddagörelse bannlyses. Förbön får förekomma såsom andlig vitaminisering. Men om bö- nerna mot förmodan skulle göra den sjuke frisk kunde den helade, till stor skada för sig själv och respekten för vetenskapen, hålla sig borta från läkarna för all framtid. Om den friske blir sjuk är det för att vidmakthålla läkarnas auktoritet klokare att låta dem bota till döds än att experimentera med trons böner så att patienten blir frisk. Genom de troendes böner har läkar- vetenskapen fått växande möjligheter att bota sjukdomar. Det återstår veterligen endast smärre områden där läkarna fortfarande står maktlösa. —

Vissa estetiskt anstötliga religiösa bruk såsom oljedränkta bönedukar, handpåläggning, tungotal med högljudda böner o. s. v. måste genast för- bjudas eftersom det icke har det minsta med religion att skaffa! Givetvis finns det inget vet- tigt skäl att hejda förädlingsprocessen med så ytliga grepp. Nej, det bästa är att med radikala ingrepp avköna andliga väckelserörelser snarast möjligt. Med enkla medel kan en väckelse göras livsoduglig så att hänförelsen, glädjen och offer- viljan läggs på sotsäng och ersättes med mera sunt förnuft. Ja, är det icke på sin plats att på samma gång skrota ner trons samtliga hjälp- och nådamedel. Det finns väl inget förnuftsmäs- sigt skäl till att låta andra mysterier såsom dopet och brödsbrytelsen överleva kulturelitens be- undransvärda försök att förädla kristendomen och befria den från allt som en modern män- niska måste uppfatta såsom magi, besvärjelse och vidskeppelse.

Men trots all uppståndelse kring Pingströrel- sens och Maranataväckelsens livsfientliga vidske- pelser, författarens djupa engagemang och alla diskussioner kring sektproblematiken berör allt detta i realiteten endast den lilla sektorn.

En klok och framåtsträvande författare vill, av lätt förståeliga orsaker, icke förlyfta sig ge- nom att ta upp den verkligt stora och svåra pro- blematiken som den officiella kristendomens vidskepligheter utgör. Det skulle bli genant för pappas kyrka och troligen icke ge så stor utdelning.

Nej, det där om kristendomen och kriget där Kyrkan i sin otro välsignat massmördandet i Guds namn lämpar sig bättre för s. k. idealister. Då det blir fråga om förspilda och offrade män- niskoliv en gros i Kyrkans hägn reduceras helt naturligt lusten till protester till ett minimum även hos en annars pretentiös reformator av svensk väckelse och frikyrklighet. Vår man har lärt sig att man kan med litet smartness klara sig undan förvecklingar om man delar ut paci- fism i små portioner och icke framför radikala krav på någon utrensning av den ärevördiga Kyrkans många och stora vidskepligheter. Detta måste ju vara moraliskt riktigt eftersom det uppenbarligen är det enda vettiga ekonomiskt och socialt. Detta är modern religion eller bättre förädlad kristendom i Sandgrensk tappning. Me- nar Sandgren så eller driver han med oss!? —

Att vi tar honom på blodigt allvar kanske alla korkade och tröga läsare förstår — eller kanske alla anar att vi driver med Sandgren!? —

Nu har Sandgren valt att med konstnärligt raffinemang och till stor förnöjelse, framför allt för de närmast drabbade, inför allt folket spy upp sitt svårsmälta och spekulativa förakt för en vidskeplig religion, som krävt människoliv. —

Men varken den seriösa formen, den impone- rande scenen, de skickliga aktörerna eller den applåderande publiken kan förta den obehagliga förnimmelsten av att det luktar religionsförföljel- se, snobberi, penninghunger och äregirighet av denne civiliserade hednings uppreklamerade kul- turkräk.

Svensk TV-teater inbjuder hela Norden till denna rökelse- och åminnelsehögtid och skapar psykologiska och religiösa förutsättningar för ett oblodigt martyrium där först och främst en familj och med den tusentals andra kämpande anonyma troshjältar kommer att vara offer. —

Är detta konst? —

Nej, förlåt!

Det var visst: Ny nordisk TV-dramatik! —

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Väckelse- och frigörelsemöten

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

En familj upplever andlig upprättelse

Av PER-OLOV FÄGERHOLT

Per-Olov Fägerholt

Någon gång år 1963 sändes ett avsnitt från ett Maranata-möte i TV. Min hustru och jag satt — som vanligt — framför det elektroniska altaret, då programinslaget formligen ljungade fram. Trots dess tendentiöst redigerade form lät det oss förnimma, att det vi såg var något från Gud. Jag tänkte omedelbart: Så här måste det se ut, då Gud ställer fram sin församling i den tid vi lever i. Självt levde jag i hemlig avfällighet och var djupt olycklig. Hade jag varit ensam, skulle jag ha brustit i gråt av förkrosselse över det jag såg.

Parallellt med min dåtida djupa olycka löpte också en alltmer kritisk samhällssyn. Trots min egen ställning upprördes jag starkt över utvecklingen, särskilt över det som fått namnet "nedbusning". Starkt samhällskritiska artiklar för tidningar föddes i de dagarna och mitt rättspatos blommade, medan hjärtat kved och det sanna gudslivet dog av brist på näring, av kostförgiftning och handlingar i avfällighet. Hade KDS kommit till då, skulle dess program ha passat mig utmärkt. Man kan nitälska för ett slags yttre sanning och rätt, även om ens eget liv är besudlat på andra sätt. Detta kallas fariseism. Mitt i all denna rättsiver fanns bland andra orsaker också inslag av politiska motiv. Jag led av ett slags politisk förgiftning, där hatet mot somliga riktningar frodades. Vad till sist gäller min uppfattning om kristna rörelser präglades den närmast av likgiltighet och pessimism. Allt det där kände jag rätt väl till, och av den väckelse, som i början på femtitalet svepte fram genom frikyrkorna, fanns ingenting kvar, som kunde ge sådana som mig något hopp.

Detta var bakgrunden till min ställning, då TV-mötet återgavs. I ett nu förnam jag ett upp-

vaknande hopp, inte om en sprängbräda för aggressiva anfall i moralisk nitälskan men om det som var väsentligare: Lösningen på mina personliga problem.

Och de omfattade också hemlivet. Missnöjet med mig själv tog sig uttryck i ett retligt lynne, som många gånger gick ut över min familj. En människa sprider genom den ande hon behärskas av en atmosfär omkring sig. Och den jag skapade var ofrid.

Då programmet var slut, hade jag fått något att minnas. Det var väl också anledningen till att jag senare, på hösten 63, under en tids stockholmsvistelse, sökte upp Maranataförsamlingen och under ett möte där fick möta Jesus på nytt till befrielse och rening efter många års "haltande på båda sidor".

Nu började ett helt nytt liv, ett upprättelsens "tidevarv". Gud bevarade mig och hjälpte på ett förunderligt sätt. Då jag kom hem från Stockholm, märkte min hustru och våra barn på en gång, att något särskilt hade hänt mig. "Vad pappa har blivit snäll", sade barnen till min hustru. Också hon fick känna av förvandlingen. Genast jag kom hem, började vi på nytt bedja tillsammans och läsa Guds ord, innan vi gick till vila. För henne blev dessa bönemöten en plåga till en början. Ty genom mitt tidigare liv hade jag så småningom brutit ned inte bara en del av kärleken oss emellan utan också hennes andliga hälsa. Mitt exempel bragte till slut också henne på fall och förde henne bort från "den uppriktiga troheten mot Kristus" och i stället in i avfall och flärd av olika slag. Vilket oerhört ansvar har inte vi fäder mot våra närmaste. Vårt liv i hemmet går aldrig spårlöst förbi. Antingen blir vi till välsignelse eller också till

förbannelse. Och det sistnämnda hade jag verkligen dragit in över vårt hem. Men Gud är god och trofast och vill hjälpa oss ur nöd och elände, då vi vänder om. Inte lång tid efter min hemkomst förde Gud mig till ett avgörande i en viss lydnadsfråga och då jag med mycken bävan vågade lyda, följde som ett resultat därav, att jag fick bedja med min hustru. Nu fick också hon del av befrielsen i Jesu försoning och förvandlades till sitt sinne. Tillsammans fick vi nu hjälpas åt att bygga upp vårt hem — i andlig bemärkelse — och Gud bekände sig till detta verk.

Bland mycket annat, som i de dagarna försvann ur vårt hem, befann sig också den politiska förgiftningen och den samhällsreformatoriska nitälskan. Därmed vill jag inte ha sagt, att vi blev likgiltiga för vad som sker runt omkring oss. Men vi fann ett bättre sätt, än att ösa ut indignation över omgivningen och rota efter stoff för förtrytelsen i allsköns avskräde. Sådant hade förbittrat våra sinnen tillräckligt. Nu blev vi "lösta" från allsammans och fick frid i våra hjärtan. Och den ville vi inte äventyra med diverse käbbel. Gud väckte mig i stället över ordet i 2 Tim. 2: 8, att "männen allestädes skola

förrätta bön i det att de fria från vrede och disputerande upplyfta heliga händer". Vi fick vårt medborgarskap i ett annat rike, himmelen (Fil. 3: 20). Och det riket har aldrig anammat jordiska staters verksamhetsformer, aldrig. Men det har gått fram segrande och t. o. m. gripit och omskapat politiker och lagstiftare. Och det är något helt annat än då de frälsta överger *sin* kallelse och *blir* politiker.

Hemmets förvandling har också kommit våra tre barn tillgodo. De är nu 13, 11 resp. 7 år, och har successivt slagit medvetet följe med oss på vägen mot "det nya Jerusalem". Vår yngsta Lillemor blev både frälst, döpt i vatten och helig Ande under Kärrsjökonferensen nu i somras.

De tre år som vi nu som familj fått leva i obruten gemenskap med en uppståndens Frälsare har för oss varit de lyckligaste i hela vårt 14-åriga äktenskap. Sorg och tårar har vi inte besparats, men vi har burits genom prövningarna. Än är vi inte slutfrälsta. Än återstår kanske många farliga passager på vår resa hemåt. Men han som hittills förmått bevara oss, han har lovat ta vara på oss, om vi tar vara på Honom. All ära skall Jesus ha!

Per-Olov Fägerholt

"Det är nåd att få tillhöra JESUS"

Tänk vilken underbar nåd det är att få tillhöra Jesus!

Vad verklig frälsning vill säga fick jag uppleva den 23 maj i år. Då fick jag nåd att helt överlåta mitt liv åt Jesus. Jag var då väldigt sökt av Gud och hade en stark längtan efter att på nytt få uppleva denna underbara frälsning. Men jag hade gjort så många halvhjärtade försök att börja om på nytt, så jag vågade nästan inte tro på att jag skulle bli så förvandlad att jag kunde leva som en kristen. Och att jag skulle få uppleva Andens dop trodde jag absolut inte på. Men för Gud är ingenting omöjligt. Tack och lov!

Jag har fått växa upp i ett

troende hem. Och redan som en liten flicka fick jag lämna mitt hjärta åt Jesus. Men kanske var jag för liten för att förstå vad frälsningen egentligen innebar? Och ingen brydde sig heller om att förklara något för mig. Så kanske det inte var så underligt att jag kom allt längre bort från Guds väg.

När jag var 12 år blev jag dock döpt i vatten. Fast inte heller då förstod jag vilket viktigt steg jag tog. Därför fortsatte jag ju att leva som förut.

Jag kom allt längre bort från Gud och allt längre ut i synden. Visst kunde man ha väldigt roligt ibland. Men hela tiden kände jag ju hur tomt och fattigt allt detta var. Jag visste att Jesus snart skulle komma tillbaka. Och jag var väldigt rädd att inte jag skulle få vara med då.

Men Jesus såg min nöd och min längtan. Därför kom han och frälste min själ och döpte mig i Anden just när jag verkligen behövde få uppleva det.

Du min ofrälste vän, kom ihåg att du lever inte bara här på jorden. Vi har också en evighet som väntar oss alla. Du får själv välja var du skall tillbringa den.

Välj Jesus!

Du kommer aldrig att ångra dig. Jesus förmår. Amen!

Maranatahälsningar

Linnéa Sundkvist

Borlänge

"DET DU SÖKER FINNS HOS JESUS..."

Vi sjunger så här i en av våra sånger: "Jesus underbar du är för mig..." Och jag kan med hela mitt hjärta instämma. Han är underbar! —

Jag fick nåd att lämna mitt liv i Jesu hand för ett och ett halvt år sedan. Två dar därefter fick jag begrava min gamla människa i dopets grav. Ära Halleluja! Två dagar senare döpte Jesus mig i den helige Ande och eld. Vad det är underbart att veta att man är renad i Jesu dyra blod.

Du min älskade vän som ännu är ute i världen, för dig ska jag tala om, att det du söker efter finns endast hos Jesus. Endast

hos honom, som älskade dig och mig så högt att han gick i döden för oss — för att vi skulle få frid.

Ja, tänk att sedan man lämnat sitt liv åt Jesus har man ett mål att sträva för — målet *Himlen*.

Men naturligtvis är det inte alltid en dans på rosor. Nej, vi möter frestelser och prövningar,

vi lika väl som alla andra. Men då är det gott att veta att vi har Jesus. Hos honom får vi lasta av våra bekymmer. Halleluja!

Ja, du min ofrälste vän. Tag emot Jesus *i dag!*

Han kommer mycket snart tillbaka. Är du då redo? Svaret vet du själv. "Söken Herren medan han låter sig finnas, åkallen honom medan han är nära..." Jag kan garantera att du *aldrig* kommer att ångra dig.

Pröva min vän, prova vad verklig glädje innebär. Pröva i dag, kom till Jesus och du ska få känna att det är där — hos honom du hör hemma. Han har ju skapat oss för att vi ska leva i gemenskap med honom. Amen!

Maranatahälsningar
Inga Gunnarsson
Falun

KONFERENS I ÖREBRO

hålles under

ALLHELGONADAGSHELGEN

den 4—6 november

Fredag 19.30 MÖTE I MEBORGARHUSET

Lördag } 11 fm., 15 och 19 em. MÖTEN I KONSERTHUSET
Söndag }

VITTNEN: Arne Imsen, Donald Bergagård, Agne Bark, Enoch Karlsson m. fl.

För logi ring: 019/796 22, 784 33, 716 03

Maranataförsamlingen

Liv Guldbrandsgård

Strax före påsk hade jag varit uppe på en gård som låg långt inne i skogen. På vägen hem var jag ensam. Jag råkade falla för vägen var brant och hal. Min högra fot låg i en vinkel ut från ankeln. Jag trodde först att foten bara gått ur led och försökte resa mig upp, men föll ner på marken av smärtorna. Så började jag dra mig fram på händer och knän. I två och en halv timma kröp jag på detta sätt innan jag kom fram till människor. —

De sände genast efter distriktsläkaren och han konstaterade ett svårartat brott som skulle medföra en mycket lång sjukhusvistelse. —

Jag hade dock läst i min bibel att när Jesus gick omkring här på jorden så helade han alla sjuka och jag visste också att bibeln sade att Jesus ännu är densamme. Därför ville jag inte till sjukhuset — Jesus kunde ju hela mig — det var min inställning. —

Jag sade därför till läkaren att om jag fick foten gipsad så kunde vi ju slippa sjukhuset, men han släppte mig inte. Ambulansen kom — jag måste till sjukhuset för att opereras — det var ett mycket komplicerat benbrott. —

Där på sjukhuset i Oslo blev foten röntgad. Operation var nödvändig — foten var så skev att den inte kunde läggas i gips. Men jag ville inte läggas in —

jag ville hem. Efter mycken motsägelse — läkarna brukade naturligtvis sitt förstånd, de har ju inte något annat, vi har ju också Guds kraft som är större än allt förstånd — fick jag skriva på ett papper att jag vågrade att lägga in mig på sjukhus för operation och så blev jag forslad hem till min lägenhet. —

På påsken var det stora Maranatomöten i Oslo.

En evangelistsyster och två bröder kom och bar mig ner för trapporna, satte mig i en bil och körde mig till ett möte. När jag satt där och väntade på att mötet skulle börja var det en stämning inom mig som sade: "Det skall stor tro till för att bli helad och den tron har inte du." —

Men så kom den Helige Ande mig till hjälp med ett ord som Paulus skriver i Gal. 2: 20. Jag hade läst det i grundtexten där det lyder: "Det liv jag nu lever i köttet, lever jag I GUDS SONS TRO." —

Det blev som om jag själv blev ställd åt sidan, men Jesus var hos mig och jag sade till honom: "Din tro hjälper." — Och mitt i sin predikan stannade predikanten och pekade på mig och sade: "Jesus helar dig nu!" —

Det var överväldigande härligt att höra för mig att Jesus ville hela mig. Läkaren på sjukhuset hade ju sagt att jag skulle bli invalid för hela livet om jag inte lät operera mig. Men fyra dagar efter det läkaren sagt detta så helade Jesus mig. —

Jag började strax att stå och gå — det gjorde ont, men det

höll och jag blev starkare dag efter dag. —

Tio veckor senare beslöt jag mig för att röntga foten igen på det sjukhus jag tidigare varit. Sköterskan tog fram mitt kort och sade: "Men ni skulle ju varit inlagd på sjukhuset." —

"Jag tror det gått bra ändå", sa jag.

När jag kom in till läkaren sade han: "Det kan väl inte vara bra med det benet?" —

"Det har skett ett mirakel", sade jag.

"Mirakel sker väl inte nu", sade han.

"Jo, just nu skall det bli tider då många och väldiga mirakel skall ske", svarade jag. —

När röntgenbilderna var färdiga sade han: "Nu vet jag inte vad vi skall göra — jag tror det är bäst att överläkaren får komma och titta på dom här." —

Han kom, såg på mitt kort och på röntgenplåtarna och så sa han: "Kan ni gå på er fot?"

"Ja, det har jag gjort länge — sedan fyra eller fem dagar efter det jag var här", berättade jag.

"Vill ni gå lite på golvet så jag får se", sade han. Och jag reste mig och gick fram och tillbaka på golvet.

"Fantastiskt", var det enda han kunde säga. —

Detta har jag vittnat om för att folk ska få tro på Jesus i sina hjärtan. Det är trons förkunnelse som skapar tro. Detta är inte något nytt — det är det gamla evangeliet som ännu har samma kraft i sig. —

Liv Guldbrandsgård
Ensjøveien 29 A, Oslo 6

JESUS

Ofta får vi i våra möten lyssna till vittnesbörd från människor som upplevt helbråg-

HELAR

dagörelse genom tron på Jesus. Till dessa fick vi lyssna den 19 nov. i Viktoriasalen.

Herren har drivit ut ur mig en ond ande, som ständigt kvalde mig. —

Jag hade mött en mycket stor sorg och min reaktion blev att jag från den dagen kräktes upp allt jag åt.

Jag kunde ingenting äta. Efter att ha legat hemma en månad lades jag sedan in på sjukhus. —

Där var sju, åtta specialister och en professor, som prövade allt mellan himmel och jord på mig, men ingenting hjälpte. Till slut sade professorn till mig: "Vi står maktlösa och kan ingenting göra för er. Vi kan inte finna felet. Alla era organ är friska — ni är förövrigt mycket frisk för er ålder." —

På sjukhuset träffade jag så småningom en syster från Maranata.

Jag hade tidigare varit en stark motståndare till Maranata. Denna kvinna hade med sig en bandspelare och spelade upp ett Maranatamöte för mig. —

Under femton år hade jag tjänat Jesus och levtt för honom, men från den dag då jag fick den chock som resulterade i min sjukdom hade jag levtt i ett fruktansvärt mörker. Det värsta av allt var att jag hade förlorat all förbindelse med Gud. Jag kunde knappast bedja — jag var ett vrak psykiskt — jag tälde inte se människor — jag kunde inte vara ensam och jag kunde inte ha någon hos mig. Efter ett och ett halvt år hade jag blivit så svag att jag inte kunde gå. —

När jag nu lyssnade till den första sången från Maranatamötet gick en het ström genom

mig där jag låg i min säng. Och jag tänkte: det finns kanske ändå hopp för mig! Och när man frågade om jag orkade lyssna mera sade jag: "Fortsätt — stoppa den inte!" —

Jag började strax bli bättre — började gå igen — var inte rädd för människorna, men jag kastade fortfarande upp det jag åt. Inte långt efter var jag med på det första Maranatamötet. Tre gånger var jag med innan jag vågade lyfta min hand som ett tecken på att jag ville ha förbön. Jag orkade ingenting, men väntade på att bli helt hulpen. —

En man där fick så en uppenbarelse och sade till mig: "Du, syster, har en plågoande i dig", sade han. Jag blev rädd — hade jag verkligen en ond ande boende i min kropp? —

Men dessa människor hade makt att i Jesu namn driva ut djävulen. Det dröjde inte många sekunder förrän det var ljust i mitt hjärta — bländande ljust. Det var som om jag kom upp ur den mörka graven in i härligheten. —

Jag hade inte ätit riktig mat på ett och ett halvt år — endast livnärt mig på flytande föda — så det första jag nu tänkte på var mat. Men när jag kom hem i mitt kök kom fruktan över mig. Skulle jag kasta upp som förr? — Jag åt tio fiskbullar, stekte ett ägg, drack två glas mjölk och två koppar kaffe — och mädde bra. —

Nu ville jag också sova — jag hade inte sovit ordentligt på ett och ett halvt år, bara på tabletter. Jag gick och lade mig och somnade som en stock. —

Kitty Kjellin

Klockan sex på morgonen vaknade jag, så lycklig att jag höll på att spricka av glädje. —

Samma dag gick jag till sjukhuset och ville bli friskskriven för att kunna börja arbeta. "Jag har varit på Maranata och blivit helbrädda", sade jag. —

Överläkaren på sjukhuset är så intresserad av mitt fall att han ofta ringer till en gemensam bekant och frågar hur det går för mig och han brukar då få till svar: "Jo, hon står i Maranata och sjunger och spelar och prisar Gud både sent och tidigt." —

Kitty Kjellin

Ringgatan 4 D, Oslo

Obs! NYHET Obs!

En glädjande nyhet för alla bibelälskare som också vill förkovra sig i engelska språket är

Nya Testamentet med Psaltaren och Ordspråksboken på svenska och engelska.

Den är bunden i kraftigt blått klotband och tryckt på tunt papper.

25 kr. + oms.

Rekv. från MIDNATTSROPET, Surbrunnsgat. 60, Stockholm VA.

Skall Guds församling uppräckas t

I samband med den frågan möter vi många till synes motsägande uppgifter i Guds ord. Det kanske är på sin plats att först dröja något inför vad som menas med begreppet vedermöda och vilken tid som avses därmed. I Nya Testamentet återfinns uttrycket i Matt. 24: 21, 29 och i Mark. 13: 19, 24. I Dan. 12: 1 talas om samma sak men i ett något annorlunda uttryck. Då kommer en tid av nöd, vars like icke har funnits allt ifrån den dag då människor blevo till och ända till den tiden... När Paulus talar om församlingens frälsning undan denna tid så använder han inte uttrycket vedermöda utan vredesdom. Vi skall bli frälsta undan den kommande vredesdomen. 1 Tess. 1: 10, Rom. 5: 9. Att det förefinns en skillnad mellan vedermöda och vredesdom är ju tydligt. Men att jag valt ovanstående rubricering sammanhänger med det förhållandet att dessa begrepp till tiden sammanfaller med varandra. De inrymmes nämligen inom den tidsperiod av sju år som enligt Dan. 9: 24—27 är kvar för Israels folk. Under nämnda tid skall Antikrist sluta förbund med Israel. Vad som skall ske under denna tidsperiod är även beskrivet i Uppenbarelseboken i inte mindre än fjorton kapitel, kap. 6 t. o. m. kap. 19. Att denna korta period fått så stort utrymme beror på de för hela världen ödesavgörande händelser som då skall äga rum. Bibeln har mycket att säga om denna period och vi skall i en kommande artikel behandla saken mera ingående.

Vi har i föregående artikel bemött tanken att församlingen skulle vara kvar på jorden under vedermödan, och har i det sammanhanget hänvisat till de kolossala omvälvningar som denna tid skall föra med sig på alla områden, speciellt i naturens värld. Och vi har sagt att om dessa ting som är av så genomgripande karaktär skall inträffa före Jesu kommande för att hämta Bruden, då får vi negligera den ständigt återkommande grundtonen i Jesu och apostlarnas budskap som uppmanar Guds folk att ständigt, varje dag och varje stund vara redo för himmelsfärd. Då ju dessa ting bevisligen inte har inträffat ännu så måste vi ju i så fall vänta dem först innan vi på allvar kan vänta det som i alla tider har varit de frälstas saliga hopp, den slutliga frörlösningen från denna förgängliga värld.

Det finns de som förändligar dessa händelser och gör symbolik av hela vedermödans händelse-

förlöpp, och då speciellt Uppenbarelsebokens budskap. På det sättet har man till och med fått vedermödan att bli en redan passerad period. Men det är farligt att göra bildspråk av det som bokstavligt skall gå i uppfyllelse. Då kan man hamna i det slaget av svärmeri som Hymeneus och Filetus som sade, att uppståndelsen redan hade skett. Men Paulus sade att dessa hade farit vilse från sanningen, och de förvända så tron hos somliga. 2 Tim. 2: 14—18. Det finns många hemligheter och mycken symbolik i Uppenbarelsebokens budskap, men där det förekommer förklaras innebörden av bildspråket. Se Upp. 1: 20; 17: 15. Dessutom vittnar den oerhört snabba ut-

vecklingen de senaste åren på de vetenskapliga, politiska, ekonomiska och religiösa områdena om att det drar ihop sig till en slutdrabbning mellan de två stora makterna i tiden. Det som beskrives från Uppenbarelsebokens fjärde kapitel till Uppenbarelsebokens slut hör inte till något redan passerat utan det hör ändetiden till.

Det är egentligen bara en sak som måste fullbordas innan Jesus kan hämta bruden. Det uttryckes i orden "Guds hus skall bli fullt" och "hedningarna skall i fulltalig skara ha kommit in". Luk. 14: 23—24, Rom. 11: 25. Men ingen utom Fadern känner till den tidpunkten. Matt. 24: 36. Guds ord säger oss emellertid att genom

himmelen före "vedermödan"? II

en själavinnande gärning och ett överflödande kristusliv kan vi påskynda denna dag. 2 Petr. 3:12. Detta evangelium om riket skall bliva predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Och sedan skall änden komma. Matt. 24:14. Ingen av oss vet när den skara ur hedna-folken som skall frälsas är fulltalig. En sak är i alla fall säker, när den skaran är fulltalig då är församlingens uppgift på jorden inom de tid-liga gränserna slut och högre uppgifter väntar oss. Då upphör förstockelsens hemlighet att verka bland Israels folk och Gud skall återigen koppla in det gamla förbundsfolket som det för-medlande organet för gudsuppenbarelsen ut till

BARK fortsätter här sitt högintressanta dium om Kristi andra tillkommelse.
up insikt i Guds ord och med profetisk och skärpa går han här tillrätta med förekommande villoläror.

den övriga hednavärlden. Rom. 11:12, 15, 25—29, 32; Apg. 15:14—18.

I samband med frågan om tidpunkten för bru-deskarans uppräckande möter vi speciellt tre till synes motsägande uppgifter i Guds ord. Vi skulle kunna formulera dem på det här sättet.

För det första: "Kommer Kristus före Anti-krist eller tvärtom?" 2 Tess. 2.

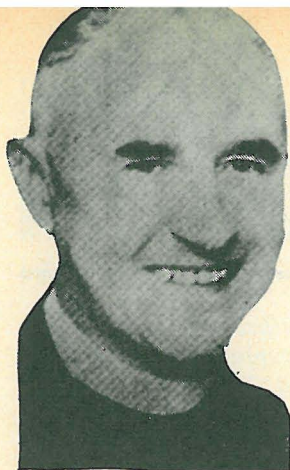
För det andra: "Är den sjunde basunen i Upp. 11:15 liktydig med den 'sista', som omtalas i 1 Kor. 15:52?"

För det tredje: "Skall den första uppståndel-sen som är 'de rättfärdigas uppståndelse' ske i ett ögonblick eller skall den ske i olika etapper?"

Kommer Kristus före Antikrist?

På den frågan kan vi svara både ja och nej. Om vi uppmärksam läs 2 Tess. 2 så har vi svaret där. Ja, säger någon, Paulus menar tyd-ligen att avfallet och Antikrists framträdande måste komma först. Före vad? Inte före Kristi tillkommelse för att hämta församlingen men väl före Herrens dag. Skriften skiljer så tydligt på dessa två tilldragelser att ingen behöver fara vilse. Jesu tillkommelse för att hämta försam-lingen kallas i Skriften Jesu Kristi dag. 1 Kor. 1:8; 5:5. 2 Kor. 1:14. Fil. 1:6, 10; 2:16. Jesu dag är en vanlig dag på 24 timmar då Herren förlossar sin församling genom uppståndelse, förvandling och himmelsfärd. Herrens dag om-spänner däremot minst tusen år. 2 Petr. 3:7—13. Upp. 20. Den skall kulminera i att himmel och jord förgås och materien upplöses i sin ursprung-liga energiform. Då skola himlarna med dånande hast förgås och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och de verk, som äro därpå, brännas upp. Detta skall ske i kraft av samma mäktiga skaparord som av den osynliga energin frambragte den synliga materian. 2 Petr. 3:7. Hebr. 11:3. Detta skall ske efter det tusenåriga riket. Upp. 20:11. För hans ansikte flydde jord och himmel.

Här ser vi alltså tydligt att det är fråga om två akter i Jesu tillkommelse. I den första akten hämtar han sin brud. I den andra akten upp-rättar han riket åt Israel. I den första akten kommer han som sin församlings Frälsare. Fil. 3:20—21. I den andra akten kommer han som domare över en ogudaktig värld. Jud. 14—15. I den första akten stannar Kristus i skyn. 1 Tess. 4:17. I den andra akten sätter han fötterna på Oljeberget. Sak. 14:4. I den första akten skall församlingen uppräckas *till* himmelen från jor-den. I den andra akten kommer församlingen i Jesu sällskap *från* himmelen till jorden. Den första akten inträffar före vedermödan. Den andra akten inträffar vid vedermödans slut. Upp. 19:11—21. Antikrist kan inte träda fram som världsdiktator förrän den som ännu håller honom tillbaka först skaffats ur vägen. 2 Tess. 2:6—7. Och detta kan inte vara något annat än den levande Gudens församling. Sedan skall "den Laglöse" träda fram men han kommer att till-intetgöras då Jesus i den andra akten av sin till-

EN DOMPROST BLIR DÖPT I HELIG ANDE

Stockholm och konferensen "Affärsmän i andlig aktion". —

Förre domprosten George T. Pattison, St. Andrews katedralen i Prince Rupert, USA, är en av de andedöpta amerikanare som under oktober besökte

Här följer ett personligt vittnesbörd om hur han upplevde Andens dop, blev en tungotalare och kom att lämna den anglikanska kyrkan. Det började med ett helbrägdagörelseunder på ett sjukhus.

Det var påsk. Jag var fullt upptagen med att förrätta min tjänst i St. Andrews domkyrka i Prince Rupert i British Columbia. Vår församling hade samlat ihop förnödenheter till en familj och när jag höll på att frakta dessa till deras hem, skadade jag min rygg. Doktorn rådde mig till omedelbart sjukhusvistelse.

"Men doktorn", sa jag, "med mina påskpredikningar och dagliga radiogudstjänster framför mig, kan jag inte lägga in mig på sjukhus nu. Kan ni hjälpa mig, så att jag kan hålla mig uppe över påskan?"

Han lovade att göra det och skrev ut några tabletter. Så gick veckan och måndag efter påsk ringde jag honom och frågade, vad jag skulle göra.

"Ge er genast i väg till sjukhuset", svarade han.

Då tog jag ännu en tablett och begav mig dit. Där hade jag fyra sömnlösa dagar och nätter och var så dålig, att jag inte kunde läsa min bibel och inte ville ha något besök inte ens av min son. Vem som än kom önskade jag bara att besökstiden skulle vara ute, för att jag skulle få bli ensam igen.

Ett helbrägdagörelseunder på sjukhuset

På fjärde dagen kom en pingstpastor och sällade sig till besökarna.

Nu är måttet rågat, tänkte jag. Vad tänker han ta sig till? Lyckligtvis är det bara en minut eller så innan han måste gå. —

Han kom fram till min bädd och tittade på mig med ett mycket vänligt leende.

"Vi måste bedja för vår broder."

Vad skall nu komma- tänkte jag.

Han bad alla i rummet att fatta varandras händer; det tycktes underligt men alla förenade sig. Sedan lade han händerna på mitt huvud och bad: "I Jesu Kristi namn befaller jag denna sjukdom att lämna vår broder." Han var så våldsam, att jag trodde, han skulle trycka in mitt huvud.

När alla hade gått låg jag och tänkte på det som skett och konstaterade helt plötsligt, att jag kände mig bättre. Jag hade blivit helad!

Nästa dag skrevs jag ut från sjukhuset och vände tillbaka hem. Jag var nästan rädd att tala om för min fru att jag hade

blivit helad, efter att jag hade blivit föremål för förbön av en pingstpastor.

Så småningom stod det dock klart för mig att denne man hade den kraft, som jag saknade. Denna upplevelse var början till en serie händelser, som kom att förändra mitt liv.

En kollega börjar tala i tungor

En dag då vi var församlade — biskopen och en skara präster — lade min fru märke till en märkbar förändring hos en av de yngre prästerna, Norman Scovell, som nyligen hade kommit tillbaka efter en tid i Kalifornien. Hans ansikte hade ett nytt uttryck.

"Han är helt och hållet en annan människa. Det måste ha hänt honom någonting väsentligt", sade hon.

Han kom hem till oss och följde mig ner i pannrummet, där han berättade följande:

"George, jag har funnit någonting, som jag sökt länge. Låt mig berätta för dig om hur jag fått klart för mig någonting, som jag inte känt till förut. Verkligheten av gemenskapen med Gud genom den helige Ande."

Jag kände, att han hade en ny kraft och förnam, att det var någonting verkligt i det han sade.

De andra prästerna visste också snart vad Norman Scovell hade upplevt, genom ett ord här och ett där, så vi beslöt att ha möte tillsammans från pingst-vänner till presbyterianer i domkyrkan. Det blev ett underbart möte. Vi lyssnade uppmärksamt, när Norman berättade hur den ande, som föll över den första församlingen, nu på nytt hade fallit över dem i episcopalkyrkan. Sedan tillade han: "Och de talade i nya tungor."

Detta var bra mycket att höra. Vi tänkte redogörelsen var *obestridlig* men "talandet i tungor" var för mycket.

"Talar du i tungor?" frågade jag.

"Det gör jag George", svarade han. "Det är så underbart att prisa Gud på ett språk som är mer uttrycksfullt än vårt eget."

Hans svar ökade min längtan att få veta mer om detta. Då han efter mötet uppmanade dem, som önskade mottaga denna gåva att gå in i sakristian för förbön, gick jag dit.

När två präster till förutom jag knäböjde för förbön, blev plötsligt pingstpastorn, som hade bett till Gud för mig då jag blev helad, vaken över att själva domprosten och två andra präster skulle kunna bli andedöpta. Detta gjorde honom så överflödande salig att han började bedja så högt, att det kunde höras ända till prästgården och vida omkring. Vi anglikaner var så ovana vid denna form av lovprisning, så vi blev fullkomligt avskräckta och förloerade önskan att delta.

Anden faller över mig

Nästa morgon gick jag ensam in i kyrkan, böjde mina knän

och bad: "Himmelske Fader, om jag kan bli en bättre tjänare åt Dig, en bättre människa och en bättre far i mitt hem, vill jag ha denna erfarenhet, vad det än må kosta. Jag vill göra allt för Dig, Herre." Jag gav mitt hjärta till Herren — men ingenting hände.

När jag bad dagen därpå, kom ett nytt egendomligt språk till mig. Först tyckte jag att det var likt min "italienska röst". Då jag var ung spelade jag ukulele och ibland sjöng jag i falsett och hittade på en massa ord till text. Detta kallade jag min "italienska röst".

Jag fick för mig, att det var på samma sätt nu, då jag bad till Gud, att jag själv hittade på detta.

När jag nästa dag gick över i kyrkan för bön och böjde mig vid altaret bad jag: "Herre, jag vill bedja till dig på mitt nya språk i dag." Men jag kunde inte. Jag kunde inte heller bedja på engelska. Detta skrämde mig och gjorde att jag *ödmjukade* mig för Herren, och grät. Då kom ett underbart nytt språk över mina läppar och jag vet inte hur länge jag prisade Gud, men mina läppar var trötta när jag slutade, och sprang in till min fru för att berätta för henne, vad som hade hänt.

Många andra blir andedöpta

Detta var begynnelsen till ett utgjutande av den helige Ande över folk i St. Andrews domkyrka. Organisten, körledaren, och många andra gjorde denna underbara erfarenhet och blev andedöpta. Hela tiden jag varit präst hade jag drömt om att vi skulle bli ett bedjande folk, som läste Ordet och som gick till kyrkan. Inte för att det var söndag, utan för att få prisa en levande Gud. Jag hade bett om anglikaner, som skulle vittna om Jesus och inte blygas för Hans namn. Nu blev min dröm

en verklighet. Efter det att de blivit döpta i den helige Ande, gjorde de allt detta. Detta glädde mig. Kan ni föreställa er anglikaner som sjöng psalmer klockan tre på morgonen? Det var vad som skedde i prästgården.

En ny väg

Vi blev kvar i Prince Rupert två år efter det jag blivit andedöpt. Jag var medveten om att obetingad lydnad för biskopen var ett av löftena vid prästvigningen. Hur tackade jag inte Gud för en biskop, som aldrig fordrade, att jag skulle förneka denna erfarenhet av den helige Ande eller giva upp att tala i tungor eller upplöste våra bön- och bibelstudiegrupper på prästgården, då gåvorna verkade fritt. Jag blev aldrig offentligen uppmanad, varken av församlingen eller biskopen, att avgå. Men jag insåg att det måste vara fullständig samstämmighet mellan biskopen och domprosten, så efter mycken bön beslöt vi att sluta tjänsten i domkyrkan och jag stannade ett halvt år efter min uppsägning. Under den tiden väntade jag, att Herren skulle öppna något nytt pastorat, men då tiden var ute hade ännu inget öppnat sig, så vi beslöt att sälja vårt bohem och ta med oss endast det nödvändigaste och sätta vårt hopp till att bida Hans vilja för den kommande tjänsten.

När vi lämnade domkyrkoförsamlingen och den fasta lönen, kände vi ingen oro utan *bara frid*, som övergår allt förstånd. Glädjen av hans närvaro och den fasta förvisningen, att för dem, som älskar Gud, samverkar allt till det bästa, har ständigt varit vår styrka.

Jag var viss om att den Gud, som lett mitt liv hittills, inte skulle svika nu.

Ur "Rösten"

AINA NILSSON:

Är DU en väckelsens bärare?

Under mina vandringar ute bland människorna med böcker, tidningar och traktater, har jag mött mycket nöd, förtvivlan och längtan. Även bakom de vackraste husfasader finns människor som är offer för djävulens tortyr och ondskan i tiden. Må Gud hjälpa oss, att innan basunen ljuder och Jesus kommer som han lovat, att även dessa olyckliga må få del av det evangelium som också gäller dem.

Huru djupt sorgsen i min Ande blir jag inte när jag ibland frågar människor om deras förhållande till Jesus och korthugget får till svar: "Jag är SMU-are" eller "jag är Stiftare" eller "jag är pingstvän". — Då har den första kärleken till Jesus Kristus tynat bort, när man ger ett sådant svar. De ser inte heller nöden och den andliga dödens framfart i deras omgivningar. Hur ska de längtande, hungrande och sökande få veta sanningen om det icke finns "väckelsens bärare" som går ut till dem gång på

gång. Sanningen om ett dop i den Helige Ande predikas sällan, men predikanter och sångare blir storligen upphöjda, men aldrig ett ord om vilken underbar Jesus vi har... O, hur brudesjälens vändas över denna likgiltighetens ande och den mänskliga fåfångans ande som så gärna vill fånga och binda alla som inte brinner för Jesus. —

Ofta är det de ofrälsta som visar det största andliga intresset när man besöker de olika hemmen. Ofta är det också just dessa som är mest positiva till den fria väckelse som går fram i dag. — O, vi tror, att denna väckelse likt en andlig vårflod ska bryta fram över vårt land som aldrig förr och att den helige Ande skall driva oss ut till människorna med förlösningens budskap. Jag vill uppmana alla frälsta och särskilt dig som bär på en kallelse att vinna själar för Jesus, att verkligen ta din uppgift på allvar, och varje dag proklamera Jesus som om det vore det sista till-

fället. Det behöver inte alltid ske i möten och sammankomster. Vardagslivet ger oss enorma tillfällen. —

Du som kanske tillhör ett annat samfund, men som läser dessa rader — vill du inte vara med och riva alla dessa stängsel som människor byggt omkring Guds folk. Älska icke ditt samfund eller din rörelse högre än Jesus. Låt oss strunta i alla religiösa etiketter och leva för Jesus och själars frälsning under den tid som är kvar. Många människor går förlorade varje dag och du är upptagen med *ditt!* Försök i stället att omvända en syndare från förtäpelsens väg till ett liv i överflöd med Jesus. —

Låt oss alltid leva i väckelsens underbara smörjelse och ge de ofrälsta en chans, genom att vi går till dem, och rakt på sak talar om att Jesus Kristus är densamme. — Håll ut i tro, kära vänner. En kort, liten tid och vi skall alla förlöslas. Hemma hos Jesus får vi vila, men till dess skall vi arbeta.

FALSKA VITTNEN

Vi får ofta här på redaktionen förfrågningar om hur man skall förhålla sig till Jehovas vittnens verksamhet, om det finns grund i N. T. för deras läror etc. Nedanstående artikel söker ge svar på en del av dessa frågor...

Ett vittne måste tala sanning. Att vittna falskt är inte bara att uttala sig med bestämdhet om förhållanden som man inte genom personliga upplevelser själv har kännedom om. Vittnar falskt gör man också då man undanhåller något av sanningen eller förvanskar den genom att till den lägga egna slutsatser och meningar. — Att vittna falskt är en svår förseelse och ett brott för vilket hårda straff utmätas. Ändå är många falska vittnen i verksamhet runt om i vårt land idag. Jag tänker här närmast på den villolära som — med stort nit och ej utan framgång — sprides av tusentals s. k. Jehovas vittnen. —

Dessa "vittnen" bär falskt vittnesbörd om *Guds ord* då de påstår att det är nödvändigt att läsa deras egna skrifter jäm-sides med Bibeln. Bibeln ensam ger inte klart ljus, säger man. De har en uppenbarelse utöver Guds eget ord — de vet mer än Bibeln. — Den som inte sätter Nya Testamentets läror som högsta auktoritet i alla trosfrågor är ett falskt vittne. "Om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himmelen, som förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkun-

nat för eder, så vare han förbannad." Gal. 1:8.

Jehovas vittnen ignorerar också helt *Bibeln*s klart framställda omvändelsekrav och Jesus egna ord om nödvändigheten av att bli född på nytt. Att invagga människor i den förhoppningen att de utan bättring, sinnesändring, omvändelse och hjärtats omskärelse, kan komma i en rätt ställning till Gud är en fasansfull villfarelse. Det är ju endast genom att i tro anamma Jesu Kristi fullbordade återlösnings- och försoningsverk som människan kan komma i ett rätt gudsförhållande. "Ty här är ingen åtskillnad. Alla hava ju syndat och äro i saknad av härligheten från Gud; och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus, honom som Gud har ställt fram såsom ett försoningsmedel genom tro i hans blod..." Rom. 3:23—25. Man är ett falskt vittne om man undanhåller denna ytterst betydelsefulla sanning. —

Falskheten i dessa vittnens utsagor framgår också tydligt och bevisas av *ohållbarheten i deras förutsägelser*. Dessa vittnen, som tror sig veta mer än

det Guds eget ord har avslöjat, har gång på gång fastställt bestämda årtal för vissa händelser i framtiden. De har inte alls hållit streck. Att exempelvis påstå att tusenårsriket ingick 1914 är väl mer än fatalt. — "Millioner som nu leva skola aldrig dö", var titeln på en bok som "vittnenas" dåvarande ledare Reutherford skrev vid tjugotalets början. Vi vet hur det gick med den förutsägelsen. Inte bara Reutherford själv dog ganska snart utan det andra världskriget kom också med en för tidig död till millioner människor, stick i stäv med Reutherfords profetia. En profet skall provas efter sanningen i hans förutsägelser. Visar sig hans förutsägelser vara felaktiga, är han en falsk profet.

Vi står alltså här både inför falska vittnen, falska lärare och falska profeter. — Vi bör här tillämpa aposteln Judas ord: "Mot somliga av dem som äro tvivlande mån I vara barmhärtiga och frälsa dem genom att rycka dem ur elden; mot de andra mån I också vara barmhärtiga, dock med fruktan, så att I avskyn till och med deras livklädnad, den av köttet be-smittade..." v. 22—23.

Anders B. Andersson

GLÖM INTE SPANIENHJÄLPEN

Bidragen sändes till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA. Postgiro 57 16 20.

KONUNGENS ÄRENDE HASTAR...

Av RAGNVI SUNDSTRÖM

Jag vaknade en morgon vid att någon liksom ropade i rummet: "Konungens ärende hastar." Jag hörde det flera gånger och tänkte på innebörden i orden. —

Någon dag senare hade jag missionärerna Eklunds bok "Evangelisation i Afrika" i min hand. Då blev det så levande för mig på nytt att Konungens ärende hastar. Jag läste under stor gripenhet vad dessa kära Kristi budbärare fått uppleva i Afrika av både nöd och nåd. Jag läste och grät, läste och jublade. Jag grät då jag läste om vad dessa kära vänner upplevde av lidanden och försakerier, under det att Guds verk gick framåt. Jesus frälste och löste dyrköpta själar överallt. Guds kraft uppenbarades och under och tecken skedde överallt där evangelium blev predikat och mottaget i längtande hjärtan. —

Har du inte läst denna bok så måste du göra det nu för att du ska förstå att här måste vi *alla* hjälpas åt och göra vår insats innan dörrarna stängs i Afrika.

Vi kan *alla* få vara med och missionera med våra medel. Det är säkert en hel del vi kan avstå ifrån, det som kan vara roligt och bra att ha, men som vi gott kan klara oss utan. Tänk om vi verkligen skulle *offra* något för Jesus medan vi har tillfälle. Eller tror vi inte att Jesus kommer *snart*? Det är säkert många av oss som med litet god vilja och med ett brinnande hjärta för Jesus skulle

kunna få vara med om att sända ut flera arbetare till Afrika.

Här måste vi *alla* göra vår insats medan vi har tid. Unga och äldre måste här arbeta sida vid sida och om vi *alla* gör vad vi skall så kan mycket av den dyrbara skörden räddas innan det blir för sent.

Det är säkert många av er kära ungdomar som har bra avlönade platser, som skulle kunna *offra* mera för Jesus. Många av era kamrater lämnar bra platser och offerar sig helt i arbetet på skördefältet också här hemma. De får försaka det mesta. Kanske du som läser detta skulle sätta dig ned och tänka efter om inte också *du* skulle kunna *försaka* något för Jesus. Du kan få vara med och vinna själar för Jesus genom att sända dina medel till missionskassan.

Och ni, kära vänner landet runt som ännu är för få för att kunna ha regelbunden verksamhet där ni är, kan också få vara med och vinna själar genom att sända *era* medel till missionen så skall vi *alla* en dag få vara med och dela lönen hos vår älskade Jesus.

En sak kan vi *alla* göra och det är att bedja, bedja och åter bedja för Guds verk både i hem- och hednaland. Må det heta om oss en dag: "Vad de kunde det gjorde de!"

Maranata!

Ragny Sundström

Offer för missionen kan sändas till Maranataförsamlingen, Fack 207, Örebro 1, postgiro 64 75 03, eller Maranataförsamlingens i Stockholm Evangelisationskassa, c/o Sture Svärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg, postgiro 44 10 05.

Familjen Eklunds.

SKALL GUDS FÖRSAMLING... *Forts. fr. sid. 11*

kommelse kommer till jorden. Honom skall då Herren Jesus döda med sin muns anda och tillintetgöra genom sin tillkommelses uppenbarelse. 2 Tess. 2: 8. Upp. 19: 19—21.

Antikrist kommer alltså före Kristus i den meningen att han kommer att uppträda före Jesu personliga återkomst till jorden. Men Kristus kommer före Antikrist i den meningen att han kommer att hämta församlingen från jorden innan Antikrist träder fram eftersom den maktfaktor i andevärlden som församlingen utgör hindrar Antikrists framträdande.

Är den sjunde basunen i Upp. 11: 15 liktydig med den "sista" som omtalas i 1 Kor. 15: 52?

Det är flera händelser i det frälsningshistoriska skeendet som ackompanjerats av basuners ljud. När Gud gav lagen på Sinai så förnam folket dundret, eldslågorna, basunljudet och röken från berget. 2 Mos. 20: 18. Hebr. 12: 19. I Ps. 47: 6 säges att Jesu himmelsfärd skedde under basuners ljud. "Gud har farit upp under jubel, Herren under basuners ljud." När det gäller de rättfärdigas uppståndelse, förvandling och himmelsfärd så ger Bibeln ett trefaldigt vittnesbörd om att det skall ske under basuners ljud.

Det första har vi i 1 Tess. 4: 16. Där det säges att ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun.

Det andra har vi i 1 Kor. 15: 51—52. Se, jag säger eder en hemlighet: Vi skola icke alla avsomna, men alla skola vi bli förvandlade och det i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda, och de döda skola uppstå till oförgänglighet, och då skola vi bli förvandlade.

Det tredje har vi i Upp. 4: 1. När Johannes på ön Patmos mottog uppenbarelsen från Jesus så hörde han bakom sig en stark röst lik ljudet av en basun. Och när han vände sig om för att se vad det var för en röst som talade till honom fick han se den förhärlligade Kristus och han sade till honom: Skriv nu upp, vad du har sett, och skriv upp, både vad som nu är och vad som skall ske härnäst. Vi ser alltså Uppenbarelsesbokens budskap indelat i tre avdelningar. För det första *vad du har sett*, vilket inrymmer i det första kapitlet, där han ser den förhärlligade Kristus gående mitt ibland de sju församlingarna. *Vad som nu är*, vilket inrymmer i budskapet till de sju församlingarna, kap. 2 och 3. *Vad som skall ske härnäst*, vilket måste räknas från kap. 4: 1 som lyder så här: Sedan fick jag se

en dörr vara öppnad i himmelen; och den röst lik ljudet av en basun, som jag förut hade hört tala till mig, sade: "*Kom hit upp*, så skall jag visa dig, vad som skall ske *härnäst*." I detsamma kom jag i andehänryckning... Under tidigare hänryckning ser Johannes från jordensida de olika andliga tillstånd som råder i de sju församlingarna. Det är en profetisk utblick som avslöjar, dels hur läget var i de lokala församlingarna på Johannes tid, dels en karaktäristik som är aktuell för de lokala församlingarna i alla tider, dels ett budskap av rent profetisk karaktär som uppenbarar sju olika faser i den universella församlingens andliga historia under hela nådes-hushållningens tid. Som exempel kan nämnas att i Filadelfia ser vi karaktäristiken av den äkta brudförsamlingen som är redo att möta sin Brudgum, medan vi i Laodicea ser karaktäristiken av den kvarlämnade församlingen. När det budskapet har förklingat presenteras inte församlingen någon gång mera från jordensida sett. Johannes blir hänryckt till himmelen och ser i fortsättningen därifrån vad som skall ske **HÄREFTER!** Efter vad? Efter det att församlingens tid är avslutad på jorden. Det ligger säkert en profetisk innebörd i denna basunrösts budskap: **"KOM HIT UPP."**

Vi skall nu se på Uppenbarelsesbokens sju basuner och konstatera att de tillkännagiver dom över jorden. Upp. 8:e t. o. m. 11:e kap. Det är svårt tänka sig att Guds församling skall ryckas upp under dombasuners ljud. Om så skulle vara att den sjunde basunen och den sista är samma basun, då kommer vi tillbaka till det vi tidigare har framhållit. Då kan vi inte med sanning säga att Jesus kan komma i dag. Ett enda exempel skall vi ta med. Vid den sjätte basunens ljud presenteras en krigsskara på tvåhundra miljoner man. Genom det krig som då uppstår skall en tredjedel av jordens befolkning dödas. Upp. 9: 13—18. Är dessa basuner synonyma då skall en miljard människor sopas in i evigheten innan vi med sanning kan påstå att Jesu ankomst står för dörren. *Forts.*

STORA MÖTEN

i samband med

**BIBELSKOLANS AVSLUTNING
I STOCKHOLM**

den 19—20 november

Utförligare annons senare.

JESUS

frälsar och upprättar den som faller

Jag blev frälst i nioårsåldern och strax efteråt blev jag döpt i vatten. Men jag förlorade snart frälsningsglädjen för jag vågade inte bekänna färg för mina kamrater. Jag började halta på båda sidorna. Hela tiden hade jag en längtan att åter få fast mark under mina fötter. Det går inte att både vara frälst och samtidigt smaka på världens glädje. —

Pris ske Gud, Jesus såg min längtan att få leva nära Honom och Han drog mig upp på klippan och jag kom på jämn mark, halleluja!

Du, min käre vän, som läser detta, kanske har det på samma sätt som jag har haft. Du vill vara frälst, men samtidigt inte avstå från världens glädje, och du ser ingen möjlighet att komma ur din situation. Då vill jag råda dig att på nytt gå till Golgata. Här står Jesus för att möta dig på nytt. Det står i Bibeln, att den som kommer till Honom — Jesus — skall Han sannerligen inte kasta ut. — Dröj inte att ta detta steg.

Snart kommer Jesus för att

Ännu en betydelsefull sak i sammanhanget. Den sjunde basunen är visserligen den sista inom sin avdelning men inte den absolut sista. I Matt. 24: 31 skildras hur Jesus i andra akten av sin tillkommelse genom änglar församlar återstoden av Israels folk från de fyra väderstrecken till Palestina. Detta skall ske med starkt basunljud och inträffar vid vedermodans slut. Vi har alltså i tidsavslutningen tre händelser som alla tillkännagives genom basuner.

TILL PREN. OCH LÖSNUMMERKÖPARE *Forts. fr. sid. 2*

På grund av, under året, höjda papperspriser och postbefordringsavgifter ser vi oss dock nödsakade att nu gå in för

ett höjt prenumerationspris.

För 1967 blir priset för helår 24: —, halvår 13: —, kvartal 7: —. Lösnummerpriset blir 1: 10.

Från den 1 januari skall alltså MIDNATTSROPET redovisas med 60 öre pr försålt exemplar av lösnummerförsäljare och kommissionärer, som samtidigt göres uppmärksamma på att vi ej utsänder några räkningar, utan att redovisning skall ske en gång varje månad, utan anfordran från oss. —

I år hoppas vi att de flesta av prenumeranterna skall visa oss sitt förtroende genom att

betala in helårsprenumeration.

Det underlättar i mycket hög grad vårt expeditiönsarbete. Redan nu medsänder vi ett inbetalningskort gällande prenumerationsavgiften för 1967. Och vi är tacksamma till alla som vill använda det genast, även detta för att underlätta vårt arbete inför årsskiftet. Skriv tydlig adress — helst texta den. Den som inbetalar årsavgiften före den 1 dec. i år får tidningen för det gamla priset, alltså 21: — kr. Vi vill också göra alla uppmärksammade på att

abonnemanget är fortlöpande.

Därför bör de som ej önska ha MIDNATTSROPET i fortsättningen i god tid meddela detta före årsskiftet.

Gud välsigne Er alla — kom ihåg oss i Edra förböner.

REDAKTIONSKOMMITTÉN

hämta de sina. Skall du då vara med? Det kan bara du själv bestämma. Skall du tillbringa din evighet i himlens härliga land eller skall du tillbringa den

i ett evigt mörker? Välj i dag! — Mitt val är gjort — jag tillhör Jesus.

*Birgitta Högman
Vimmerby*

För det första. Fullhetsskörden i den första uppståndelsen.

För det andra. Domsbasunerna under vedermodan.

För det tredje. Basunljudet vid Israels slutliga församlande.

I en kommande artikel skall vi se vad Skriften lär om den första uppståndelsen.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

NYHETER

Donald Bergagård, Roland Lundgren och Kurt Peterzén spelar och sjunger. Solosång Donald Bergagård.

- * I Lustgården
- * Han skall förstå
- * Triosång Donald, Roland, Curt.
- * Fruktat ej stormen
- * Vi reser hem

Donald Bergagård och sångare från Jönköping i Väckelse-Tältet. Direktinspelning från ett möte en vanlig veckokväll i Vaggeryd.

- * Till himlens land
- * En säd är vårt liv
- * Han lever
- * Underbar hälsa sjuklingar få
- * Jesus har satt mig fri

MREP 25. Så älska-
de Gud världen/
Jesus, Kristus är
densamme. Textläs-
ning i korus under
möte i Viktoriasalen
den 18 okt. 1964.
Härligt nu skallar.
Församlingssång
under mötet. Jag
har ett evigt arv/
Hans vänskap är så
underbar för mig.
Direktupptagning

från Maranatomötet den 18 okt. 1964 i Viktoriasalen, Stockholm.

MREP 30. Eystein Raude sjunger till
eget gitarrackompanjemang.

I Egyptens mörker — Gud har älskat
världen — Mannen Jesus — Han är
densamme idag.

MRM MREP 33
Jönköpings-
ungdomar:

- * Jag vet en vän
- * Gamla tiders kraft
- * Snart en morgon
- * Nu jag funnit ett
härlighetens land

MRM MREP 36
Familjen Eklunds
sjunger:

- * All min fröjd —
- * Frälsning är
Jesus allena
- * Till den okända
trakt
- * De komma från
öst och väst

NU: Noter till alla nya sånger i
Särlaregn.
69 st. sånger och noter med pas-
sande ringpärm. Komplet kr 34: 50.

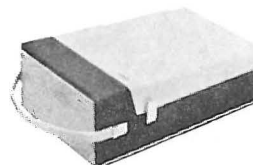
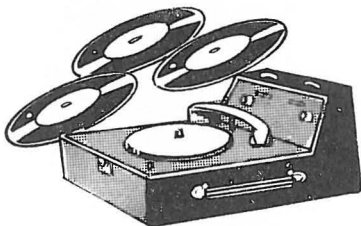
MRM MREP 35
Familjen Eklunds
sjunger:

- * Att vara din ...
- * Tänk när jag min
Herre skådar
- * Gud är god
- * Frälsning i Jesus
- * Halleluja — Äran
åt Jesus

PÅ MANGAS BEGARAN

tillhandahåller vid ett antal **Transistorgrammo-
foner** (batteridrivna). Kontantpris 295:—, av-
betalningspris 325:— (25:— per månad).
Här finns ännu en möjlighet att sprida bud-
skapet om Jesus. — Lätt att föra med sig i
hemmen och arbetsplatserna o. s. v.

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

OBS.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

..... st. Sängsamling å 34: 50 (67 st. sånger) med
noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och
porto, mot avbetalning 25:— per månad.

..... st. Transistorgrammofon på ovanstående
villkor.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.
Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills
full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag med 25:—.)

SJU ORSAKER VARFÖR JAG TROR PÅ HELBRÄGDAGÖRELSE

1. Genom Jesu försoningsdöd är en grund lagd för att vi skall få uppleva helbrägdagörelse från sjukdom likväl som frälsning från synden.

Jes. 5 3:4 "... Men det var våra krankheter han bar, våra smärtor dem lade han på sig ..." Att detta ord verkligen gäller våra sjukdomar framgår klart av Matt. 8: 16—17, där vi läsa: "... Och han drev ut andarna med sitt ord, och alla sjuka botade han, på det att det skulle fullbordas som var sagt genom profeten Jesaja som sade: "Han tog på sig våra skröpligheter och våra sjukdomar bar han." —

Jesaja som sade: "Han tog på sig våra skröpligheter och våra sjukdomar bar han." —

2. Jesus botade alla slag av sjukdomar då han gick omkring här på jorden och han har inte förändrats sedan dess.

"Jesus Kristus är densamme igår och idag, så ock i evighet." Hebr. 13: 8.

3. Jesus gav också sina lärjungar makt att bota de sjuka i hans namn.

"... och gav dem makt över orena andar, till att driva ut dem, så ock makt att bota alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet." Matt. 10: 1. — Att detta gällde även efter hans himmelfärd framgår av hans sista ord till lärjungarna: "Dessa tecken skola åtfölja dem som tro ... på de sjuka skola de lägga händerna och de skola då bli friska." Mark. 16: 17—18.

4. Guds ord uppmanar klart och tydligt den som är sjuk att söka helbrägdagörelse genom trons bön.

"Är någon bland eder sjuk må han kalla till sig församlingens äldste: och dessa må bedja över honom och i Herrens namn smörja honom med olja. Och trons bön skall hjälpa den sjuke, och Herren skall låta honom stå upp igen." Jak. 5: 14—15.

5. Apostlagärningarna är fulla av exempel på människor som upplevde helbrägdagörelse genom tron.

"Och jämväl från städerna runt omkring Jerusalem kom folket i skaror och förde med sig sjuka och sådana som voro plågade av orena andar, och alla blevo botade ..." Apg. 5: 6. — "Ty från många som voro besatta av orena andar foro andarna ut under höga rop, och många lama och ofärdiga blevo botade." Apg. 8: 7.

6. Bland de Andens gåvor som gives åt församlingen för att den skall vara ett funktionsdugligt instrument: nämnes också helbrägdagörelsens gåvor.

"... åt en annan gives tro i samme Ande, åt en annan helbrägdagörelsens gåvor i samme ene Ande." 1 Kor. 12: 9.

7. Jag har personliga upplevelser — både i mitt eget liv och i närstående av helbrägdagörelse genom tron på Jesus.

"... det vi hava hört, det vi med egna ögon hava sett, det vi skådade och med egna händer togo på förkunna vi ..." 1 Joh. 1: 1.

Anders B. Andersson